

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 10C/99/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8306204907
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8306204907.39

Rozhodnutie

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v právnej veci navrhovateľky W. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, Z., zast. JUDr. Martinou Čelkovou, advokátkou, Štefánikova 22, Humenné proti odporcom 1) Q. W. - W. U. Q. V., O. XXX, Z., trvale bytom Č. XX, Č. Y., 2) Y. V., bytom O. XXX, Z., odporcovia v 1. a 2. rade zast. Y. W. V., O. XXX, Z., prechodne bytom O. X, O., Č. Y. o vydanie veci takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú p o v i n n í do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku vydať navrhovateľke technologické zariadenia nachádzajúce sa vo viacúčelovom sklade s.č. 224 na výrobu dreveného uhlia v obci X. na pozemku parcela č. XXX/XX pozostávajúceho z 2 ks retortných pecí RTP 03 na výrobu dreveného uhlia, 1 ks likvidátora pyrolýzneho plynu LPP Z1 pre eliminovanie nepriaznivých vplyvov na životné prostredie a 1 ks komína, ďalej vyrovnávacieho cementového poteru na jestvujúcej betónovej spevnenej ploche v mieste osadenia technologického zariadenia ,základovej päťky po navrhovaný komín, klampiarskych prácach pri prechode komína strešnou konštrukciou a z pozinkovaného drôtu s oceľovými stĺpmi oddeľujúcimi prenajatú časť objektu alebo aby uhradili navrhovateľke hodnotu zariadenia vo výške 23 235,74 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím návrhom domáhala, aby súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade do 3 dní od právoplatnosti rozsudku vydať jej technologické zariadenie nachádzajúce sa vo viacúčelovom sklade s. č. 224 na výrobu dreveného uhlia v obci Jasenov na pozemku parcela č. 802/12 pozostávajúceho z dvoch kusov retortných pecí RTP 03 na výrobu dreveného uhlia, jedného kusa likvidátora pyrolýzneho plynu LPP Z1 pre eliminovanie nepriaznivých vplyvov na životné prostredie a jeden kus komína, ďalej vyrovnávacieho cementového poteru na jestvujúcej betónovej spevnenej ploche v mieste osadenia technologického zariadenia, základovej päťky pod navrhovaný komín, klampiarskych prácach pri prechode komína strešnou konštrukciou a z pozinkovaného drôtu s oceľovými stĺpmi oddeľujúceho prenajatú časť objektu a aby zaviazal odporcov v 1. a 2. rade na úhradu trov konania.

Svoj návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že dňa 2.6.2004 nadobudlo právoplatnosť uznesenie č. 13D 336/2003, Dnot. 104/2003 a následne dňa 25.10.2004 opravné uznesenie 13D 226/2003, Dnot104/2003, ktorými Okresný súd v Humennom v dedičskej veci po poručiťelovi Y. V., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX rozhodol tak, že určil ku dňu smrti poručiťela všeobecnú cenu majetku 739.765,- Sk, výšku pasív 82.053,- Sk a čistú hodnotu dedičstva 657.712,- Sk a potvrdil, že do dedičstva patriaci majetok pozostávajúci aj z technologického zariadenia nachádzajúce sa vo viacúčelovom sklade s. č. 224 na výrobu dreveného uhlia v obci X. na pozemku parcela č. XXX/XX, pozostávajúceho z dvoch kusov retortných pecí RTP 03 na výrobu dreveného uhlia, jedného kusa likvidátora pyrolýzneho plynu LPP Z1 pre eliminovanie nepriaznivých vplyvov na životné prostredie a jedného kus komína, vyrovnávacieho cementového poteru na jestvujúcej betónovej spevnenej ploche v mieste osadenia technologického

zariadenia, základovej pätky pod navrhovaný komín, klampiarskych prácach pri prechode komína strešnou konštrukciou a z pozinkovaného drôtu s ocelovými stĺpmi oddeľujúceho prenajatú časť objektu v hodnote 700.000,- Sk (23 235,74 eur) nadobudla dedička zo zákona v prvej skupine manželka poručiteľa W. V., nar. XX.XX.XXXX, teda navrhovateľka v celosti s povinnosťou vyplatiť spoludedičov a to mal. F. V., nar. XX.XX.XXXX a mal. S. V., nar. XX.XX.XXXX, každej 219.237,- Sk pri dovŕšení ich plnoletosti a s povinnosťou uhradiť pohľadávky poručiteľa. Navrhovateľka teda dedičským rozhodnutím nadobudla vlastníctvo k technologickým zariadeniam avšak nikdy ich riadne nezačala užívať, pretože vlastnícke právo k tomuto zariadeniu si začali uplatňovať aj ďalšie osoby a to Milan Studený S & M Production, teda odporca v 1. rade a Q. W., ktorý dňa 15.7.2004 podali žalobu o určenie, že technologické zariadenie nepatrí do dedičstva po nebohom poručiteľovi Y. V., ale že patrí do vlastníctva Q. W.. Menovaní začali technologické zariadenia aj užívať bezprostredne po smrti pôvodného vlastníka Y. V. bez toho, aby rešpektovali prebiehajúce dedičské konanie a následne vlastnícke právo W. V., teda navrhovateľky. Menovaní Q. W. a Q. W. neunesli dôkazné bremeno v tejto veci a na základe návrhu najprv Q. W., ako aj neskoršie návrhu Q. W., ktorí zobrali svoj návrh v celom rozsahu späť, Okresný súd v Humennom konanie 16C 122/2004 dňa 27.06.2005 zastavil a navrhovateľke, v tamtom konaní odporkyni, priznal náhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.7.2005. Napriek prebiehávajúcemu súdnemu konaniu 16C 122/2004 odporca v 1. rade prostredníctvom odporkyne v 2. rade nepretržite zabezpečoval v prevádzke technologického zariadenia a páčil drevené uhlie.

Navrhovateľka sa pokúšala ako vlastníčka toto zariadenie užívať a to aj cestou podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorým súd zakázal odporcom technologické zariadenia užívať. Toto bolo vydané dňa 13.01.2005. Na túto situáciu reagovali odporcovia tak, že nerešpektovali rozhodnutie súdu a bez použitia násilia dňa 22.01.2005 vnikli do haly, kde z technologického zariadenia odcudzili 20 kusov záklopiek, 2 kusy dverí do pece, 26 kusov klapiek na prieduchy ako aj šamotové pláty, ktorí tvorili vnútornú obmurovku dopaľovacej pecky, čím spôsobili navrhovateľke škodu 80.000,- Sk a zároveň znefunkčnili technologické zariadenie na výrobu dreveného uhlia. V danej veci bolo aj začaté trestné konanie pod číslom ČVS: ORP-396/OVK-HE-2005, v ktorom však trestné stíhanie bolo zastavené, pretože údajný skutok nebol trestným činom, keďže Q. W. vzal veci v dobrej viere, že je vlastníkom a vzal ich v úmysle zabrániť ich scudzeniu. Odporcovia medzi tým technologické zariadenia opravili, naďalej ho užívali napriek vydanému predbežnému opatreniu.

Navrhovateľka opätovne cestou svojej právnej zástupkyne podala podnet na začatie trestného stíhania pre podozrenie z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pričom v konaní ČVS: ORP 347/1-OSV-HE-2005 rozhodol policajný orgán o odmietnutí podania z dôvodu, že pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia je potrebné, aby bolo marené rozhodnutie súdu, alebo iného štátneho orgánu, ktoré bolo vydané v trestnom konaní.

Navrhovateľka sa teda ani prostredníctvom polície nedomohla svojho práva vlastníčky užívať predmetné zariadenie, prípadne ho scudziť, napriek tomu, že podľa právoplatného dedičského uznesenia je povinná uspokojiť všetky pohľadávky poručiteľa, ktoré však toho času nemôže uhradiť, pretože iba toto technologické zariadenie prichádzalo ako jediné, ktoré by predstavovalo nejaký zdroj príjmov. Navrhovateľka teda uhrádza dlhy poručiteľa v minimálnych splátkach z vdovského dôchodku. V čase podania návrhu teda odporca v 1. rade prostredníctvom odporkyne v 2. rade užíval predmetné zariadenia, zabezpečoval výrobu uhlia a využíval toto zariadenie na podnikateľské účely. Odporkyňa v 2. rade priamo zamedzuje, čo i len ohľadke zariadenia a priamo aj fyzicky znemožňuje právoplatnej vlastníčke zmocniť sa predmetu svojho dedičstva a opakovane uvádza, že koná v mene odporcu v 1. rade, aj keď o tom nikdy nepredložila žiaden doklad. Preto je potrebné viesť konanie aj voči nej, keďže obaja odporcovia neuznávajú vlastníctvo navrhovateľky a v jej práve ju obaja obmedzujú a neprávom technologické zariadenia zadržávajú.

Uznesením Okresného súdu v Humennom č. 10C 99/2006 zo dňa 21.6.2007, súd pripustil zmenu žalobného petitu na základe návrhu navrhovateľky a to tak, že okrem pôvodného petitu sa navrhovateľka domáha, aby jej odporcovia v 1. a 2. rade buď tieto veci vydali, alebo aby uhradili hodnotu tohto zariadenia vo výške 700.000,- Sk (23 235,74 eur) do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Na pojednávaní dňa 19.06.2007 namietala odporkyňa v 2. rade prostredníctvom svojho zástupcu pasívnu legitimáciu v tomto konaní, z dôvodu, že navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala, žeby odporkyňa v 2. rade zadržávala technologické zariadenia, ktoré sú predmetom tohto konania. Ďalej odporkyňa v 2. rade uviedla, že u odporcu v 1. rade bola zamestnaná na dohodu o vykonaní práce a vykonávala pre neho účtovnícke práce, ako aj ďalšie práce, ktorými ju odporca v 1. rade poveril.

Odporca v 1. rade mal technologické zariadenia a pece na pálenie dreveného uhlia na bývalom V. X., kde chodila odporkyňa v 2. rade aj na túto prevádzku, pričom naposledy tam bola v roku 2006 predtým, než odporcovi v 1. rade bola pozastavená podnikateľská činnosť. V čase jej poslednej návštevy tam ešte boli tieto technologické zariadenia, v súčasnosti tam už nie sú a odporkyňa v 2. rade nevie, kde sa tieto technologické zariadenia nachádzajú.

K tomuto navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne predložila uznesenie o zastavení trestného stíhania pod sp.zn. ČVS: ORP 446/OVK-HE-2006, pričom z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že z vykonaného vyšetrovania je nepochybné, že dňa 24.6.2006 v čase okolo 11,00 hod. došlo k odvezeniu predmetných vecí z viacúčelového skladu v objekte bývalého V. B. X. okres Z., pričom tieto veci si odviezol Q. W. v spoločnosti W. V.T., Y. V. a O. V., ako svoje pece z dôvodu, že mu ukončila nájomná zmluva na priestory, kde mal pece umiestnené. Z toho teda vyplýva, že odporkyňa v 2. rade musí vedieť, kam boli tieto technologické zariadenia odvezené, pretože k ich odvezeniu došlo jednoznačne za jej prítomnosti. Ďalej odporkyňa v 2. rade uviedla, že odmietla vydať tieto veci navrhovateľke z dôvodu, že pracovala u súkromného podnikateľa Q. W., ktorý je odporcom v 1. rade, ale nemala súhlas od vlastníka tieto veci vydať a ona tieto veci nevlastnila, preto ani nedovolila navrhovateľke, aby vstúpila do objektu.

Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.3.2008 odporca v 1. rade uviedol, že ako odporca v 1. rade namietam miestnu nepríslušnosť Okresného súdu v Humennom, z dôvodu, že má trvalé bydlisko v Českej republike a preto podľa jeho názoru je príslušný súd v Českej republike a to Okresný súd Znojmo. V prípade, že vec nebude postúpená Okresnému súdu v Znojme, žiada byť vypočutý prostredníctvom tohto súdu. Návrh podaný navrhovateľkou dňa 15.5.2006 obsahuje vady, petít je nezrozumiteľný, neurčitý a nejasný a vyhlásenie rozsudku s takýmto petitom by malo za následok jeho nevykonateľnosť. Ďalšou vadou žaloby je rozpor medzi tvrdenými skutočnosťami a žalobným petitom, ďalej, že odporcovia v 1. a 2. rade nie sú riadne označení dátumom narodenia tak, ako to vyžaduje O.s.p. Podľa názoru odporcu v 1. rade navrhovateľka vo svojom návrhu ani v návrhu na zmenu žalobného petitu nijakým spôsobom nepreukázala, že vlastní požadované technologické zariadenie. Svoje vlastníctvo odvodzuje iba od uznesenia Okresného súdu v Humennom v dedičskej veci po svojom manželovi Y. V., ktorý zomrel 19.5.2003. Pokiaľ teda navrhovateľka nepreukáže, že poručiteľ ku dňu smrti prezval, držal a užíval, nakladal alebo mal vo svojom majetku tieto veci, nemohlo na ňu ani vlastníctvo k týmto veciam prejsť. Rozhodnutie súdu v dedičskom konaní, že poručiteľ bol vlastníkom veci nie je záväzné pre osoby, ktoré neboli účastníkmi konania tohto konania. Preto navrhol pripojiť dedičský spis, v ktorom sa konalo po poručiteľovi Y. V. a pokiaľ by z predloženého spisu Okresného súdu Humenné, nevyplývalo jednoznačne bez akýchkoľvek pochyb výlučné vlastníctvo poručiteľa Y. V. ku dňu smrti k uvedeným huteľným veciam, nie je možné na základe neho domáhať sa vlastníctva jeho právnej nástupkyne, pretože nikto nemôže na iného previesť viac práv než mal sám. Ďalej uviedol, aby navrhovateľka predložila na základe čoho nadobudol jej právny predchodca, teda jej nebohý manžel vlastnícke právo k požadovaným veciam. Takže navrhovateľka vo svojom návrhu neuviedol rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si odvodzuje svoje vlastnícke právo k požadovaným huteľným veciam. Neoznačila žiadne dôkazy, ktoré by jednoznačne preukazovali jej výlučné vlastníctvo, alebo vlastníctvo jej právneho predchodcu a z návrhu nie je jasné, čoho sa domáha, pretože veci označené v petite tohto návrhu nie sú označené riadne a jednoznačne tak, aby nedošlo k ich zámene s inými vecami. Žalobný petít musí byť úplne určitý a zrozumiteľný. Uvedené technologické zariadenia boli vždy v majetku odporcu v 1. rade a nikdy nepatrili do vlastníctva právneho predchodcu navrhovateľky. Naopak navrhovateľka po smrti svojho manžela bránila odporcovi v 1. rade pokračovať v prevádzkovaní technologického zariadenia na pálenie dreveného uhlia, ktoré patrilo do jeho vlastníctva a pokúšala sa v užívaní jeho vlastníckeho práva brániť mu. Podávala na neho trestné oznámenie, ktoré bolo orgánmi činnými v trestnom konaní odmietnuté. Toto jej počínanie malo za následok, že odporca v 1. rade skončil s podnikateľskou činnosťou na území Slovenskej republiky a technologické zariadenie, ktorého je právoplatným vlastníkom odviezol. Odvážanie technologického zariadenia prebehlo za asistencie polície Slovenskej republiky a notárky a o demontáži bol vyhotovený notársky zápis. Z toho teda vyplýva, že odporca v 1. rade preukázal orgánom činným v trestnom konaní, že je právoplatným vlastníkom technologického zariadenia a preto bolo trestné konanie voči nemu odmietnuté.

Vo svojom vyjadrení odporca v 1. rade ďalej uviedol, že dňa 1.4.2003 uzavrel odporca nájomnú zmluvu s Q. O., na základe ktorej si prenajal nebytové priestory viacúčelového skladu č. 224 postaveného na parcele KN 802/12, zapísaného na LV č. XXXX kat. územia JU. a vonkajších priestorov, ktoré patria

k budove o celkovej výmere 344 m², ďalej vonkajšie priestory za halou o výmere 32m x 35 m a priestory pred vstupom do haly 6m x 20m. Účelom nájmu bolo uloženie technologického zariadenia na výrobu dreveného uhlia s príslušenstvom na výrobu dreveného uhlia. Túto halu mal prenajatú výhradne čo dokazuje priloženým čestným prehlásením prenajímateľa zo dňa 21.11.2005. Na základe uvedenej nájmovej zmluvy po celú dobu nájomného pomeru do roku 2005 platil nájomné, pričom v prenajatých skladoch mal v úmysle mať technologické zariadenie na výrobu dreveného uhlia a vyrábať drevené uhlie. K tomuto účelu zakúpil technologické zariadenie úžitkového vzoru č. 1679 PUV 215/97 zo dňa 19.6.1997 s názvom „zariadenie na suchú destiláciu dreva“ od poskytovateľa licencie Y. F., bytom W. XXXX, G., ktorý bol majiteľom aj pôvodcom uvedeného technologického zariadenia. Dňa 5.5.2003 uzavrel ďalšiu zmluvu o poskytovaní patentového práva od Y. F., pričom bola zaplatená kúpna cena dňa 29.12.2003. Keďže je občanom Českej republiky podnikal na Slovensku prostredníctvom Y. V. t.j. odporkyne v 2. rade, ktorá bola jeho zamestnankyňou. Taktiež mal v úmysle v budúcnosti spolupracovať s Y. V., ktorý mal v úmysle zabudovať pece do druhej časti objektu a preto Y. V. uzavrel dňa 9.5.2003 s Q. O. nájomnú zmluvu na druhú časť skladu o výmere 210 m². Ku stavbe pece, ktoré mal v úmysle Y. V. kúpiť bolo potrebné skolaudovať prenajatý objekt, pretože jeho pece mali byť spojené trvale so zemou, čo vyžadovalo rozsiahle stavebné úpravy, preto si Y. V. vybavoval stavebné povolenie na rekolaudáciu s tým, že po vykonaní stavebných úprav si zakúpi pece a v druhej časti prenajatého skladu bude prevádzkovať svoje vlastné pece na výrobu dreveného uhlia. Y. V.U. teda uzatvoril zmluvu č. 1-2003 o vykonaní diela zhotoviteľom CHEMI - PROJEKT Havaj Jozef, na vypracovanie projektu pre vydanie stavebného povolenia pre projekt výroby dreveného uhlia v Jasenove, pričom táto zmluva bola uzatvorená 29.1.2003. Na základe žiadosti a predloženej technickej správy, vydala Obec X. pod č. 2003/272-MI dňa 9.5.2003 rozhodnutie, ktorým bola povolená navrhovateľovi Y. V.R. zmena v užívaní časti stavby. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.5.2003, pričom Y. V. zomrel 19.5.2003 a uvedené stavebné povolenie sa nikdy nezrealizovalo. Y. V. kotly na výrobu dreveného uhlia nezakúpil a zakúpiť ani nemohol, pretože prevádzkovať kotly je možné len na základe odkúpenej licencie a patentového práva, ako aj živnostenského listu, čo si Y. V. nestihol vybaviť. Z toho teda vyplýva, že nebohý Y. V. nikdy nevlastnil žiadne technologické zariadenia na výrobu dreveného uhlia v Obci X. na pozemku parcela č. 802/12, pretože zomrel skôr, než mohol vykonať potrebné stavebné úpravy a zakúpiť pece. Zariadenie, ktoré sa nachádzalo v prenajatej hale teda patrilo do výlučného vlastníctva odporcu v 1. rade, ktorý mal okrem licenčnej zmluvy k prevádzkovaniu destilovania dreveného uhlia aj platný živnostenský list. Navrhovateľka teda evidentne vedela, že jej manžel nie je vlastníkom týchto technologických zariadení a napriek tomu ich prihlásila do dedičského konania, aj keď evidentne nepatrili do vlastníctva poručiteľa Y. V.T.. Y. V. zabezpečoval iba stavebné povolenie pre svoje pece, ktoré ešte mal len zakúpiť.

Odporkyňa v 2. rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.3.2008 okrem skutočností uvedených odporcom v 1. rade uviedla, že nie je pasívne legitimovaná v tomto konaní, pretože bola iba zodpovedným zástupcom podnikateľa - zahraničnej fyzickej osoby. Zodpovedný zástupca podnikateľa fyzickej osoby nemá právnu zodpovednosť za jeho úkony a nie je spoločníkom. Odporkyňa v 2. rade nemá živnostenské oprávnenie a nepodniká a v čase keď navrhovateľka chcela vstúpiť do priestorov, ktoré mal v prenájme odporca v 1. rade, bola zamestnancom danej firmy. Odporca v 1. rade na vlastnú žiadosť pozastavil činnosť firmy a ukončil svoje podnikateľské aktivity, pričom veci, ktoré navrhovateľka požaduje vydať, nikdy nevlastnila, neprevádzkovala a nevie, kde sa môžu nachádzať. Uvedené technologické zariadenie bolo vždycky v majetku odporcu v 1. rade a nikdy nepatrilo do vlastníctva právneho predchodcu navrhovateľky, pričom naopak navrhovateľka po smrti svojho manžela neustále bránila odporcovi v 1. rade pokračovať v prevádzkovaní technologického zariadenia na pálenie dreveného uhlia, ktoré vždy patrilo do jeho vlastníctva. Neustále sa pokúšala prevádzkovaniu a užívaniu jeho vlastníctva brániť, podávala na neho trestné oznámenia, ktoré však boli orgánmi činnými v trestnom konaní odmietnuté. Toto jej počítanie malo za následok, že odporca v 1. rade skončil svoju podnikateľskú činnosť na území SR a technologické zariadenie, ktorého je vlastníkom odviezol za asistencie polície SR a notárky. Odporkyňa v 2. rade bola prítomná iba ako zamestnanec firmy odporcu v 1. rade.

Odporca v 1. rade vo svojej výpovedi pred Okresným súdom v Znojme v ČR dňa 18.9.2008 uviedol, že považuje návrh za nedôvodný, nemôže navrhovateľke nič vydať, pretože žiadnu z vecí, ktorých vydania sa navrhovateľka domáha nevlastní a pridržia sa svojho písomného vyjadrenia.

Podaním doručeným súdu dňa 5.1.2009, predložili odporcovia v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho zástupcu listinné dôkazy a to výpis zo živnostenského registra zo dňa 5.3.2007 na podnikateľa Q. W.

- S & M Production Brestovská 191 Humenné, kde ako vedúci podniku je evidovaná Y. V., O. XXX, Z., ďalej živnostenský list č. 522/2001 zo dňa 12.6.2001 na podnikateľa Q. W., kde ako ustanovený zodpovedný vedúci je Y. V., Z., O. XXX. Ďalej bol predložený registračný list fyzickej osoby a to prihláška zo dňa 27.3.2006 a odhláška zo dňa 2.8.2006 na Y. V., dohoda o provedení práce zo dňa 25.3.2006 uzavretá medzi Y. V. a odporcom v 1. rade, ďalej potvrdenie o pridelení identifikačného čísla pre podnikateľa Milan Studený - S&M Production, zmluva o nájme nebytových priestorov uzavretá medzi prenajímateľom Q. O. a odporcom v 1. rade zo dňa 1.4.2003, predmetom ktorej je prenájom viacúčelového skladu č. súp. XXX postaveného na parcele KN XXX/XX zapísaného na LV č. XXXX v kat. území JU. okres Z. a vonkajších priestorov patriacich k budove. V prenájme je výmera 344 m² t.j. 1 skladu, vonkajšie priestory za halou a priestory pred vstupom do haly. Prenajaté priestory budú slúžiť k uloženiu technologického zariadenia na výrobu dreveného uhlia s príslušenstvom a na výrobu dreveného uhlia. Ďalej bolo predložené čestné prehlásenie Q. O., ktorý potvrdil trvanie predmetného nájmu. Taktiež bolo predložené oznámenie odporcu v 1. rade adresované Okresnému súdu v Humennom k dedičskému konaniu po nebohom Y. V., v ktorom žiada odporca v 1. rade, aby technologické zariadenia neboli brané do dedičského konania po nebohom Y. V.R., pretože výlučným vlastníkom týchto technologických zariadení je odporca v 1. rade. Ďalej bola predložená výzva na platenie nájomného zo dňa 12.1.2005 od Q. O., licenčná zmluva uzavretá medzi poskytovateľom Y. F. a Milan Studeným predmetom ktorej je výlučná licencia na využívanie riešenia chráneného úžitkovým vzorom č. 1676: zariadenie na suchú destináciu dreva na území Prešovského a Košického kraja, ďalej zmluva poskytnutí patentového práva uzavretá medzi H.. V. S. a Q. W. predmetom ktorej je výlučná licencia na využívanie riešenia výroby dreveného uhlia chráneného úžitkovým vzorom č. 1676 zariadenie na suchú destináciu dreva, potvrdenie poskytovateľa H.. V. S. o zaplatení technickej dokumentácie k stave zariadenia na suchú destináciu dreva pozostávajúcu z karbonizačnej pece ekomonty RTP 03 a likvidátora pyrolýzného plynu ekomonty RTP 03 na základe zmluvy o poskytnutí patentového práva zo dňa 5.5.2003, ktorá bola uzavretá medzi poskytovateľom H.. V. S. a nadobúdateľom Q. W., ďalej bol predložený znalecký posudok č. 3/2004, ktorým bola stanovená všeobecná hodnota technologickej linky - zariadenia na suchú destináciu dreva majiteľa Q. W., ďalej bola predložená technická správa investora Y. V. z januára 2003 pre výrobu dreveného uhlia v Obci JU., ďalej sprievodná správa, taktiež pre Y. V. a pre prevádzku výroba dreveného uhlia X. z januára 2003, zmluva o nájme nebytových priestorov uzavretá medzi Q. O. a nájomcom P- S Production, Mierova 76, predmetom ktorej je prenájom nebytových priestorov a to viacúčelového skladu č. XXX postaveného na parcele S. XXX/XX zapísané na LV č. XXXX kat. územia X. vonkajších priestorov patriacich k budove. Táto zmluva je zo dňa 9.5.2003. Ďalej bolo predložené rozhodnutie Obce X. č. 2003/272-MI zo dňa 9.5.2005, ktorým bola povolená Y. V. zmena v užívaní časti stavby spojená so zmenou stavby viacúčelový sklad č. súp. XXX - časť (209m²) na výrobu dreveného uhlia v Obci X. na pozemku parcela č. KN XXXX/XX k.ú. X. a to po dobu trvania nájmovej zmluvy uzatvorenej s vlastníkom pozemku Q. O. zo dňa 9.5.2003.

K písomným vyjadreniam odporcov v 1. a 2. rade navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že jedným zo spôsobov nadobudnutia vlastníckeho práva podľa Občianskeho zákonníka je aj nadobudnutie vlastníctva dedením, pričom zariadenia, ktorých vydania sa navrhovateľka v tomto konaní domáha boli predmetom dedičského konania a navrhovateľka sa stala ich vlastníčkou dedením po nebohom manželovi. Pretože od doby keď zdedila tieto technologické zariadenia nemohla sa k nim dostať a nemohla ani ohodnotiť predmetné huteľné veci, tak čo sa týka hodnoty veci poukazuje navrhovateľka na konanie vedené na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 16C 122/2004, kde navrhovateľmi bol Q. W.Ý. a Q. W. a kde vyplýva z obsahu tohto konania, že tieto navrhovatelia sami určili hodnotu technologických zariadení sumou 700.000,- Sk. Čo sa týka pasívnej legitimácie odporcov v 1. a 2. rade tak odporca v 1. rade prevádzkoval a užíval tieto technologické zariadenia a odmietol ich vydať navrhovateľke s odôvodnením, že tieto zariadenia patria jemu a čo sa týka odporkyne v 2. rade podľa výpisu zo živnostenského registra odporkyňa v 2. rade bola v určitom čase konateľkou spoločnosti a práve od doby smrti manžela navrhovateľky bola práve odporkyňa v 2. rade tou osobou, ktorá bránila navrhovateľke dostať sa k týmto technologickým zariadeniam. Manžel navrhovateľky zomrel dňa 19.5.2003, pričom dohoda o vykonaní práce, na ktorú sa odvoláva odporkyňa v 2. rade bola uzavretá až 27.3.2006. Teda po dobu 3 rokov sa odporkyňa v 2. rade bezdôvodne zdržiavala, bezdôvodne a svojvoľne zdržiavala veci patriace navrhovateľke a neumožnila jej tieto veci užívať.

Zástupca odporcov v 1. a 2. rade uviedol, že povolenie na prevádzkovanie na výstavbu pecí nadobudlo právoplatnosť až dňa 15.5.2003, pričom Y. V. zomrel 19.5.2003, takže nebolo možné, aby za 3 dni od právoplatnosti stavebného povolenia postavil tieto pece. Ďalej uviedol, že nevie vysvetliť prečo bol v

čase svojej smrti Y. V. prítomný pri technologických zariadeniach resp. pri peciach, keďže išlo o majetok odporcu v 1. rade a tento mal prenajaté nebytové priestory od pána O.. Pri týchto veciach bol Y. V. svojvoľne bez toho, aby mal s odporcom v 1. rade nejakú dohodu alebo zmluvu a bol aj kvôli tomu, že od mája 2003 v inej časti prevádzky si chcel postaviť svoje vlastné pece. Ďalej vysvetlil, že návrh, ktorý bol podaný v konaní 16C 122/2004 zobrali späť, pretože podľa ich názoru sa to netýkalo vecí, ktoré boli predmetom dedičského konania a teda nebol dôvod na vedenie takéhoto konania.

Taktiež bola predložená notárska zápisnica č. N 128/06 zo dňa 30.6.2006, z ktorého vyplýva, že dňa 26.6.2006 notárka X.. Q. E. sa dostavila do viacúčelového skladu č. súp. XXX postaveného na parcele S. XXX/XX zapísaného na LV č. XXXX kat. úz. JU. a vykonala ohliadku, pričom bolo zistené, že v hale sa nachádza jedna karbonizačná pec podľa vyhlásenia účastníkov typu eko pec Ekomontty RTP 03, ďalej polovica karbonizačnej pece podľa vyhlásenia účastníkov typu eko pec Ekomontty RTP 03 a likvidátor pyrolýzných plynov typovej rady eko pec Ekomontty RTP 03 - LPP Z1 jednodukomorová. Účastníci ohliadky pán Q. W., pán Y.. W. V., pani Regína Paľšová predložili znalecký posudok 3/2004 a vyhlásili, že hore uvedené zariadenia, ktoré sa nachádzajú v predmetnej hale sú citované v tomto znaleckom posudku. Ďalej bola predložená plná moc, ktorou odporca v 1. rade splnomocnil odporkyňu v 2. rade na zastupovanie pri notárskej ohliadke, plná moc je zo dňa 26.6.2006.

V konaní bol ako svedok vypočutý Q. O., ktorý uviedol, že pozná účastníkov konania a tak isto poznal aj nebohého Y. V., ktorý ho oslovil ohľadom prenájmu nebytových priestorov, v ktorých chcel páliť vlastné uhlie. Svedok nevedel uviesť, kedy konkrétne to bolo, ale došlo medzi nimi k uzavretiu nájomnej zmluvy, ktorá sa týkala nebytových priestorov. Po nahliadnutí do zmluvy o nájme nebytových priestorov, ktorá nie je dátumovaná, ale v texte zmluvy sa nachádza, že sa uzatvára s účinnosťou od 19.2.2003 svedok uviedol, že ide o zmluvu, ktorú uzatvoril s nebohým Y. V., pretože podpis na tejto zmluve je jeho. Po uzavretí nájomnej zmluvy už vlastne do týchto priestorov nevstupoval a zaujímal sa o túto prevádzku iba do tej miery, či mal nebohý Y. V. všetky povolenia týkajúce sa prevádzkovej činnosti. Takže od neho vie, že mal aj povolenie od obce. Potom čo odovzdal tieto priestory Y. V., tento si ich uzamkol a svedok už do nich nemal bezprostredný prístup, teda nevie uviesť, aké zariadenia sa v tejto časti nebytových priestorov nachádzali. Po jeho smrti, teda po jeho nehode sa tieto nebytové priestory dlhšiu dobu nevyužívali, až po určitom čase ho oslovil niekto z rodiny zrejme jeho mama a zaujímala sa o nebytové priestory s tým, že oni túto činnosť budú naďalej prevádzkovať. Určitú dobu po smrti Y. V. sa v týchto nebytových priestoroch nedialo nič, ale neskôr dal súhlas matke nebohého Y. V. na prevádzkovanie týchto priestorov a potom neskôr bola uzavretá aj nájomná zmluva zrejme s p. W.. Z dokladov svedka vyplýva, že zmluva o nájme nebytových priestorov medzi p. W. a ním bola uzavretá 1.4.2003 a taktiež môže predložiť súdu zmluvu o nájme nebytových priestorov uzavretú medzi ním a spoločnosť P-S Production, čo je vlastne spoločnosť nebohého Y. V., pričom ide o zmluvu zo dňa 21.1.2003. Listom zo dňa 27.1.2006 oznámil Milanovi W., že od 1.2.2006 s ním končí nájomný vzťah týkajúci sa predmetných nebytových priestorov, pričom tomuto oznámeniu predchádzalo oznámenie navrhovateľky, že je vlastníčkou technologických zariadení. V tom čase tam aj často chodila polícia a aj on bol vyzvaný, aby túto situáciu nejakým spôsobom poriešil. V čase bezprostredne pred svojou smrťou nebohý Y. V. svoju činnosť iba rozbiehal a tešil sa na prvý výpal, ale po jeho smrti dlhšie do týchto priestorov nechodil. Pri tomto prvom výpale vlastne došlo k nehode, pri ktorej Y. V. zahynul. Počas života Y. V.Š. svedok ďalej uviedol, že v tom čase vôbec nepoznal pána W.. Stretol iba pani W. V., teda manželku Y. V. a vôbec tam nechodila ani Y. V.. Vždy bol v kontakte iba s nebohým Y. V.. Ďalej svedok potvrdil, že v čase keď boli nebytové priestory prenajaté pánovi W. boli technologické zariadenia v prevádzke a páliť sa na nich uhlie. Vo výpovedi svedka sa vyskytol rozpor kedy zmluva medzi ním a pánom W. bola uzavretá, pričom vo svojej výpovedi svedok uvádza, že zmluvu uzavrel až po smrti Y. V. a teda nevedel sa vyjadriť ako mohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy dňa 1.4.2003. Čo sa týka čestného prehlásenia, ktoré je založené v súdnom spise zo dňa 21.11.2005 tak k tomuto svedok uviedol, že na takéto prehlásenie si nespomína. Taktiež svedok uviedol, že v predmetnej hale neboli dvojce technologické zariadenia na výrobu dreveného uhlia a podľa vyjadrenia svedka technologické zariadenia na výrobu, ktoré sa v tejto hale nachádzali patrili Y. V., pretože to bol on, kto zobral tieto nebytové priestory do prenájmu a všetko tam pripravoval, pričom svedok sa o bližšie okolnosti nezaujímal.

Ako svedok bol vypočutý aj Q. W., ktorý vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že pozná účastníkov konania, pričom sa s navrhovateľkou zoznámil ešte za života jej manžela Y. V. a pána W. videl iba raz. S Y. V. pracovali spoločne na železnici, boli v priateľskom pomere, pričom on mu pomáhal stavať pece na výrobu dreveného uhlia a na jeho požiadanie mu ich pomáhal zvärať. Potvrdil, že to bolo v hale v

X. a tak isto uviedol, že v čase, keď pomáhal Y. V. zvärať pece, nestretával sa ani s pánom W. ani s pani Y. V., ktorú videl až na pohrebe. Už na pohrebe nebohého Y. V. sa vyjadril v tom zmysle, že by bola škoda, keby sa tieto technologické zariadenia ďalej neprevádzkovali a preto niekedy v auguste ho oslovil zástupca odporcov v 1. a 2. rade, či by to neskúsil, pričom po smrti Y. V. v predmetnej prevádzke pracoval na základe pokynov p. Y. V., pričom v tom období to nebola veľká výroba a viac menej sa len učili tieto výrobky robiť. Koncom roka 2005, keď svedok vypovedal zmluvu tak technologické zariadenia ostali v hale tak ako tam boli v čase, keď žil pán Y. V.. Taktiež potvrdil, že prvé dva výpaly na týchto peciach robil Y. V..

Na pojednávaní dňa 9.3.2011 bolo ozrejmené, že pokiaľ zástupca odporcov v 1. a 2. rade tvrdil, že o odvezení technologických zariadení bola spísaná notárska zápisnica, ide o notársku zápisnicu X.. Q. E. č. N 128/2006 zo dňa 30.6.2006, pričom iná notárska zápisnica ohľadom predmetných vecí neexistuje. Nato právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že v čase, keď bola podaná žaloba o vydanie vecí, tak sa tieto veci nachádzali v predmetnom sklade, o čom táto notárska zápisnica svedčí a evidentne boli zo skladu vyvezené až po začatí konania o vydanie vecí.

V konaní boli predložené aj ďalšie listinné dôkazy a to dohoda o vykonaní práce uzavretá medzi Q. W. a Q. W. zo dňa 2.4.2003, pričom boli dojednané zväračské práce pri stavbe pecí na výrobu dreveného uhlia. Ďalej boli zo strany odporcov predložené pokladničné doklady, ktoré potvrdzujú zakúpenie plechu zo dňa 26.9.2003, ďalej zakúpenie plechu zo dňa 1.9.2003, zakúpenie rôznych šrúb a matíc zo dňa 6.5.2003, výdavkový pokladničný doklad na remeselnícke potreby zo dňa 31.3.2003, zo dňa 25.3.2003, zo dňa 24.3.2003, ďalej doklad potvrdzujúci zakúpenie hubice špičky a ďalšie doklady na zakúpenie remeselníckych potrieb zo dňa 20.3.2003, 21.3.2003, doklad o zakúpení zväracieho drôtu, vrtákov, skrutiek zo dňa 20.3.2003, zakúpenie remeselníckych potrieb, výdavkový doklad potvrdzujúci zakúpenie remeselníckych potrieb zo dňa 18.3.2003, 19.3.2003, o zakúpení lopaty vidiel, čižiem zo dňa 8.1.2003, výdavkový pokladničný doklad zo dňa 20.1.2003 o odpredaji plechovej cisterny, ďalej faktúry adresované Milanovi Studenému za zo dňa 6.5.2003, zo dňa 2.5.2003, zo dňa 15.3.2003, 15.4.2003, faktúra sibal rohož zo dňa 27.3.2003 a ďalej výplatné listiny na mzdy pre pracovníkov Q. W., V. O. a X. Q. z marca 2003, z mája 2003.

Ďalej bolo zo strany odporcov v 1. a 2. rade predložené uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Humennom č. ORP - 446/OVK-HE-2006 zo dňa 22.12.2006, ktorým bolo trestné konanie zastavené a taktiež bola predložená zápisnica o výsluchu svedka Q. O. zo dňa 7.12.2006 na ORPZ v Humennom, ako aj zápisnica o jeho výsluchu zo dňa 1.12.2006, kde tento svedok okrem iného uviedol, že ešte počas života nebohého Y. V. tak aj Q. W. chodil k týmto peciam, teda aj vtedy keď sa ešte len budovali a tiež keď sa pájilo drevo na uhlie, no kto bol ich vlastníkom to svedok uviesť nevedel.

Súčasťou spisového materiálu je aj spis Okresného súdu Humenné 13D 226/2003, z ktorého vyplýva, že Y. V. zomrel dňa 19.5.2003. Z tohto dedičského spisu vyplýva, že Q. W. listom doručeným súdu dňa 15.3.2004 uviedol, že technologické zariadenia, ktoré sú vlastne predmetom tohto konania nikdy nepatrili Y. V., ale vždy patrili do vlastníctva Q. W.. Tak isto predložil živnostenský list, potvrdenie o pridelení identifikačného čísla, zmluvu o poskytnutí patentového práva medzi H.. V. S. a Q. W., licenčnú zmluvu uzavretú medzi Y. F. a Q. W. zo dňa 3.1.2003 vrátane popisu zariadenia na suchú destináciu dreva s prílohami, ďalej zmluvu o nájme nebytových priestorov uzavretú medzi Q. O. a Q. W. zo dňa 1.4.2003, výdavkové pokladničné doklady zo dňa 10.6.2003, 10.5.2003, 10.4.2003 adresované Q. O. a identifikované ako nájomné za mesiace apríl, jún a máj 2003, dohody o vykonaní práce uzavreté medzi Q. W. a Q. W. zo dňa 2.4.2003, zo dňa 20.2.2003, medzi Q. W. a V. O. zo dňa 1.4.2003, medzi Q. W. a V. O. zo dňa 5.3.2003, medzi Q. W. a Jánom Mackom zo dňa 5.3.2003, medzi Q. W. a X. Q. zo dňa 1.4.2003. Súčasťou dedičského spisu je aj zmluva o nájme nebytových priestorov uzavretá medzi Q. O. a spoločnosťou PS Production, na ktorej nie je síce uvedený dátum, ale v texte sa uvádza, že táto zmluva sa uzatvára s účinnosťou od 19.2.2003 na dobu určitú do februára 2006. V rámci tohto dedičského konania bolo vydané uznesenie č. 13D 226/2007 Dnot 104/2003, kde Okresný súd v Humennom potvrdil, že do dedičstva patrí aj majetok, ktorý je predmetom tohto konania a dedičkou sa stáva navrhovateľka s povinnosťou vyplatiť spoludedičom a to maloletým deťom každej po sume 219.237,- Sk. Taktiež v tomto konaní bolo vydané opravné uznesenie a to zo dňa 8.10.2004.

Ďalej bol predložený spis Okresného súdu Humenné č. 16C 122/2004, z ktorého vyplýva, že navrhovateľia v tomto konaní Q. W. a Q. W., proti odporkyňi W. V. sa domáhali určenia, že technologické

zariadenia nachádzajúce sa vo viacúčelovom sklade súp. č. XXX na výrobu dreveného uhlia v Obci X. na pozemku parcela č. 3802/12 pozostávajúci z dvoch kusov retortných pecí RTP 03 na výrobu dreveného uhlia, inštalácia likvidátora pyrolyzného plynu LPP Z1, vyrovnávacieho cementového poteru, realizácie základovej pätky pod navrhovaný komín, montáž komína, klampiarske práce pri prechode komína strešnou konštrukciou, oddelenie prenajatej časti objektu pletivom s pozinkovaného drôtu s oceľovými stĺpmi v hodnote cca 700.000,- Sk nepatria do dedičského konania po poručiťovi Y. V. zomrelom dňa 19.5.2003. Z odôvodnenia tohto návrhu vyplýva, že navrhovateľ v 1. rade, teda Q. W. sa stal vlastníkom technologických zariadení na základe licenčnej zmluvy, ktorú uzavrel dňa 3.1.2003 s Y. F. a zmluvy o poskytnutí patentového práva zo dňa 5.5.2003, ktorú uzavrel s H. V. S., pričom navrhovateľ v 1. rade teda Q. W. na základe týchto zmlúv zakúpil všetok materiál na stavbu pecí a zo svojich finančných prostriedkov zaplatil práce súvisiace s postavením týchto pecí a ich uvedením do chodu. Nebohý Y. V. zabezpečoval iba stavebné povolenie na začatie prevádzky a spolupracoval s navrhovateľom v 1. rade na kompletácii a spustení zariadenia na suchú destiláciu dreva, ktoré mu mal dať v blízkej budúcnosti do nájmu, čo sa však nezrealizovalo, pretože dňa 19.5.2003 Y. V. zomrel. Z tohto predmetného spisu taktiež vyplýva, že uznesením Okresného súdu v Humennom č. 16C 122/2004 zo dňa 20.12.2004 súd zakázal navrhovateľovi Q. W. užívať technologické zariadenia, ktoré sú predmetom tohto konania do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde v Humennom pod číslom 16C 122/2004. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.5.2005 a vykonateľnosť 28.12.2004. Uznesením Okresného súdu v Humennom č. 16C 122/2004 zo dňa 27.6.2005 bolo konanie na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom zastavené.

Taktiež bol predložený spis Okresného riaditeľstva PZ v Humennom č. ČVS: ORP-446/OVK-HÉ-2006, z ktorého vyplýva, že uznesením zo dňa 22.12.2006 bolo trestné konanie zastavené.

Okresný súd Humenné vo veci rozhodol rozsudkom č. 10C/99/2006 zo dňa 14.6.2011, s tým že návrhu v celom rozsahu vyhovel. Uznesením Krajského súdu v Prešove 17Co/110/2011 zo dňa 15.3.2012 zrušil rozsudok súdu 1. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení tohto uznesenia sa uvádza, že okrem procesných pochybení prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil námietku právomoci konať vo veci slovenskými súdmi. Na daný právny vzťah bolo potrebné aplikovať nariadenie rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Okresný súd Humenné rozhodol opätovne vo veci rozsudkom č. 10C/99/2006 zo dňa 19.3.2014 kedy návrh proti odporcyni v 2. rade zamietol a vyhlásil, že nemá právomoc na konanie proti odporcovi v 1. rade a konanie voči nemu zastavil.

Krajský súd v Prešove uznesením č. 17Co/98/2014 zo dňa 20.11.2014 rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že nariadenie rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 vo svojom článku 6 v kapitole osobitná právomoc uvádza, že osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať ak ide o jedného z viacerých žalovaných na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach. V súlade s týmito ustanoveniami vlastne vyplýva, že aj keď odporca v 1. rade je štátnym občanom Českej republiky s bydliskom na území Českej republiky môže ho navrhovateľka žalovať na Okresnom súde Humenné teda na slovenskom súde, pretože účastníčkou konania na strane odporcov je aj odporkyňa v 2. rade Y. V., ktorá má trvalé bydlisko v obvode Okresného súdu Humenné v Slovenskej republike pričom predmetom konania je vydanie nehnuteľnosti resp. náhrady škody za prípadne neexistujúce hnutelné veci teda ide o konanie a rozhodnutie ktoré nároky navrhovateľky voči odporcovi v 1. a v 2. rade sú tak súvisiace, že je nanajvyš vhodné, aby vo veci konal a rozhodol jeden súd a to Okresný súd Humenné. Tým bola vlastne vyriešená otázka právomoci a je nepochybné, že rozhodnutie vo veci samej patrí do právomoci Okresného súdu Humenné.

Vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10.3.2015 uviedol zástupca odporcu v 1. a v 2. rade, že v uznesení ORPZ v Humennom č. ČVS: ORP-446/OVK-HE-2006 zo dňa 22.12.2006 sa uvádza: „Z vykonaného vyšetrovania je nepochybné, že dňa 24.6.2006 v čase okolo 11:00 hod. došlo k odvezeniu predmetných pecí z viacúčelového skladu v objekte bývalého PD v X. okres Z. avšak tieto pece si odviezol Q. W. v spoločnosti W. V., Y. V.Š. a O. V. ako svoje pece, a to z dôvodu, že mu končila nájomná zmluva na priestory kde mal pece umiestnené. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam je zrejmé,

že nebola naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, a to úmysel zmocniť sa cudzej pece nakoľko nebolo preukázané, aby predmetné pece boli vlastníctvom poškodenej W. V..“ K tomuto právny zástupca odporcov v 1. a v 2. rade uviedol, že týmto bolo preukázané, že pece ktoré boli odvedené jednoznačne patrili odporcovi v 1. rade. Navrhovateľka žiadnym spôsobom v tomto konaní nepreukázala žeby pece, ktoré požaduje mali u seba odporcovia v 1. a v 2. rade a opätovne zniesol zástupca odporcov v 1. a v 2. rade námietky pasívnej legitímácie odporkyne Y. V..

Právna zástupkyňa navrhovateľky vo svojej záverečnej reči uviedla, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie vecí, a to preukázanie vlastníckeho práva čo navrhovateľka preukázala tým, že vlastníčkou technologických zariadení sa stala v dedičskom konaní po nebohom manželovi Y. V.. V prospech navrhovateľky svedčí aj nájomná zmluva uzavretá s pánom O. kde spoločnosť PS Production má uzavretú nájomnú zmluvu od 21.1.2003 a aj sám svedok X. O. potvrdil, že jediný kto bol v týchto prenajatých nebytových priestoroch bol p. Y. V.. V prospech navrhovateľky svedčí aj konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/122/2004 kde odporca v 1. rade potvrdil, že ide o rovnaké technologické zariadenia ku ktorým sa domáhal určenia vlastníckeho práva a sám vlastne potom zobral tento návrh späť. Ďalej druhou podmienkou pre úspešnosť vydania vecí je skutočnosť, že navrhovateľka sa domáha vydania vecí od toho, kto túto vec zadržiava a v prospech navrhovateľky svedčí aj Notárska zápisnica zo dňa 26.6.2006 kedy pani E. na základe ohliadky v nebytových priestoroch za prítomnosti p. W., p. Y. V. a Y. Y. V. spisoval notársku zápisnicu kde jednoznačne bolo preukázané o aké technologické zariadenia ide. Navrhovateľka teda preukázala, že je vlastníčkou predmetných vecí a že sa vydania týchto vecí domáhal od osoby ktoré tieto veci zadržiavajú preto navrhla, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Zástupca odporcov v 1. a v 2. rade vo svojej záverečnej reči uviedol, že mal za to, že navrhovateľka nepreukázala, že je vlastníčkou vecí ktoré žiada vydať a takisto nepreukázala skutočnosť, že odporcovia v 1. a v 2. rade zadržiavajú tieto veci a že ich majú u seba. V tejto súvislosti poukázal najmä na uzavretú nájomnú zmluvu, ktorú uzatvoril odporca v 1. rade s p. O. od 1.4.2003 kde je uvedený aj účel nájmu v bode 2 v tejto nájomnej zmluve. Takisto p. O. bolo 21.11.2005 podpísané čestné vyhlásenie z ktorého vyplýva, že sklad ktorý má prenajatý odporca v 1. rade je iba v nájme odporcu v 1. rade a že žiadna osoba k týmto nebytovým priestorom nemá uzatvorenú nájomnú zmluvu. O tom, že išlo o nájomný vzťah medzi p. O. a odporcom v 1. rade svedčí aj výzva na zvýšenie nájmu zo strany prenajímateľa ktorá bola adresovaná p. W. ako aj výzva na vypratanie nebytových priestorov a vypovedanie zmluvy o nájme. V prospech odporcu v 1. rade svedčí aj licenčná zmluva a zmluva o poskytovaní patentového práva zo dňa 5.5.2003 a znalecký posudok kde je vlastne celý technologický postup týchto technologických zariadení na základe ktorého boli tieto zariadenia zaradené do súpisu majetku odporcu v 1. rade. V prospech odporcov svedčí aj uznesenie polície zo dňa 22.12.2006 kde jednoznačne vyplýva, že veci ktoré boli v objekte p. O. boli vo vlastníctve p. W.. Pani W. V. nepreukázala vlastníctvo týchto vecí, predložila iba doklady týkajúce sa povolení k stavbe pričom nezdedila v dedičskom konaní po svojom manželovi konkrétne hnutelné veci, ale iba doklady týkajúce sa týchto vecí. Na druhej strane p. W. jednoznačne preukázal, že predmetné technologické zariadenia kúpil a že ich môže prevádzkovať. Z tohto uznesenia vyplýva, že veci, ktoré boli odvezené zo skladu patria p. W. a nejde o pece, ktoré by mali patriť navrhovateľke. Taktiež vyplýva z notárskej zápisnice, že veci, ktoré boli spísané nie sú totožné s vecami p. W.. V prospech odporcov v 1. a v 2. rade svedčia aj doklady doložené daňovým úradom kde jednoznačne vyplýva, že Y. V. nevlastnil v rokoch 2002 a 2003 žiaden majetok. V rozhodnutí obce JU. zo dňa 15.5.2003 je povolenie na začatie stavby Y. V., ktoré nikdy nebolo zrealizované pretože pred realizáciou tejto stavby zomrel a p. W. V. zdedila len doklady týkajúce sa povolenia tejto stavby. Odporkyňa v 2. rade bola iba zamestnankyňou p. W. teda odporcu v 1. rade a podľa živnostenského zákona bola zodpovednou zástupkyňou odporcu v 1. rade pretože išlo o zahraničný podnikateľský subjekt, ktorý takéhoto zástupcu v zmysle zákona musel mať. Ako zástupkyňa neniesla žiadnu zodpovednosť. Ďalej zástupca odporcov v 1. a v 2. rade vo svojej záverečnej reči poukázal na to, že doklady, ktoré predložila W. V. v dedičskom konaní nesúvisia s pecami, ktoré vlastnil p. Q. W., a preto ja keď bola podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva táto bola vzatá späť z dôvodu, že bolo preukázané, že veci ktoré boli doložené v dedičskom konaní nesúvisia s vecami patriacimi p. W.. Navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala ako dospela k čiastke 700.000,- Sk, ktorú v tomto konaní požaduje. Odporcovia v 1. a v 2. rade nemajú žiadne veci, ktorých vydania sa navrhovateľka v tomto konaní domáha, a preto zástupca odporcov v 1. a v 2. rade navrhol, aby súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára.

Podľa ustanovení § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Základným predpokladom úspešnosti žaloby na vydanie veci je, že sa vec neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka. Ak by odpadla základná podmienka vindikačnej žaloby, teda jej predmet, v dôsledku zničenia, odcudzenia alebo spotrebovania veci, vlastník by sa mohol domáhať náhrady škody, takže by už išlo o obligačno právny vzťah.

Navrhovateľka sa v tomto konaní domáhala, aby súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade vydať jej technologické zariadenie nachádzajúce sa vo viacúčelovom sklade č. súp. XXX na výrobu dreveného uhlia v obci X. na pozemku parcela č. XXX/XX pozostávajúceho z dvoch kusov retortných pecí RTP 03 na výrobu dreveného uhlia, jedného kusa likvidátora pyrolýzneho plynu LPP Z1 pre elimovanie nepriaznivých vplyv na životné prostredie a jeden kus komína, ďalej vyrovnávacieho cementového poteru na jestvujúcej betónovej spevnenej ploche v mieste osadenia technologického zariadenia základovej pätky pod navrhovaný komín klampiarskych prácach pri prechode komína strešnou konštrukciou a z pozinkovaného drôtu s oceľovými stĺpmi oddeľujúcimi prenajatú časť objektu, alebo aby uhradil hodnotu tohto zariadenia vo výške 700.000,- Sk a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v dedičskom konaní po nebohom poručiteľovi Y. V. nar. 17.4.1976 zomrelom 19.5.2003, ktoré konanie sa viedlo pod na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 13D 336/2003 Dnot 104/2003 uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.10.2004 bolo rozhodnuté, že ku dňu smrti poručiťela bola všeobecná cena majetku 739.765,- Sk, výška pasív 82.053,- Sk a čistá hodnota dedičstva 657.712,- Sk, pričom v rámci tohto dedičského konania boli prejednané aj technologické zariadenia, ktoré sú predmetom tohto konania. Vlastníčkou týchto technologických zariadení sa stala navrhovateľka v celosti s povinnosťou vyplatiť spoludedičov a to mal. F. V., nar. XX.X.XXXX a mal. S. V., nar. XX.X.XXXX a to každej po 219.237,- Sk. Ďalej mal súd za preukázané, že už v rámci dedičského konania oznámil odporca v 1. rade Q. W. listom doručeným súdu dňa 15.3.2004, že technologické zariadenia, ktoré sú predmetom dedičského konania po nebohom Y. V. mu nepatria, nikdy nepatili do jeho vlastníctva, ale vždy patrili do vlastníctva Q. W.. Napriek tomuto oznámeniu boli v rámci dedičského konania po nebohom Y. V. tieto technologické zariadenia prejednané.

Ďalej bolo preukázané, že na tunajšom súde sa viedlo konanie pod sp.zn. 16C 122/2004, kde ako navrhovatelia vystupovali Q. W. a Q. W. proti odporcyni W. V. a v rámci tohto konania sa domáhali určenia, že technologické zariadenia, ktoré sú predmetom tohto konania nepatria do dedičského po poručiteľovi Y. V., zomrelom dňa 19.5.2003. V tomto konaní navrhovateľ Q. W. tvrdil, že na základe licenčnej zmluvy zo dňa 3.1.2003, ktorú uzavrel s Y. F. a zmluvy o poskytnutí patentového práva zo dňa 5.5.2003, ktorú uzavrel s H.. V. S. sa stal vlastníkom týchto technologických zariadení, pričom Y. V. zabezpečoval iba stavebné povolenie na začatie prevádzky a spolupracoval s Q. W. na kompletácii a spustení zariadenia na suchú destináciu dreva, ktoré mu mal dať v blízkej budúcnosti do nájmu. To sa však nezrealizovalo, pretože dňa 19.5.2003 Y. V. zomrel. Konanie pod sp.zn. 16C 122/2004 bolo z dôvodu späťvzatia návrhu zastavené.

Taktiež bolo preukázané a to z trestného spisu ČVS: ORP 446/OVK-HE-2006, že je nepochybné, že dňa 24.6.2006 v čase okolo 11,00 hod. došlo k odvezeniu predmetných vecí z viacúčelového skladu v objekte bývalého PD v X. okres Z., pričom tieto veci si odviezli Q. W. v spoločnosti W. V., Y. V. a O. V. ako svoje pece z dôvodu, že mu ukončila nájomná zmluva na priestory, kde mal pece umiestnené. Aj keď odporcovia v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdili, že o odvezení pecí bola spísaná notárska zápisnica v priebehu konania bola predložená iba notárska zápisnica č. N 128/2006 zo dňa 30.6.2006, z ktorého vyplýva, že dňa 26.6.2006 sa dostavila notárska X.. Q. E. do viacúčelového skladu č. súp. XXX postaveného na parcele KN XXX/XX zapísaného na LV č. XXXX a vykonala ohliadku, pričom bolo zistené, že v hale sa nachádza jedna karbonizačná pec, podľa vyhlásenia účastníkov typu ekopec, ekomonty RTP 03, ďalej polovica karbonizačnej pece podľa vyhlásenia účastníkov typu ekopec, ekomonty RTP 03 a likvidátor pyrolýznych plynov typovej rady ekopec, ekomonty RTP 03 LPP Z1 jednokomorová. Účastníkmi tejto ohliadky boli Q. W., pán Y.. W. V. a Y. V.. Ako to potvrdili odporcovia v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu iná zápisnica o tom, že tieto veci boli vyvezené z predmetného skladu neexistuje. Keďže táto ohliadka bola vykonaná dňa 26.6.2006 a

návrh na začatie konania ohľadom vydania vecí bol podaný dňa 15.5.2006 je nepochybné, že v čase podania návrhu sa predmetné technologické zariadenia nachádzali v sklade. Tak isto bolo preukázané v rámci šetrenie polície pod sp.zn. ČVS: ORP 446/OVK-HE-2006, že tieto technologické zariadenia boli zo skladu odvezené dňa 24.6.2006 teda po podaní návrhu na začatie konania ohľadom vydania vecí.

Vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 10.3.2015 zástupca odporcov v1. a v 2. rade poukázal na uznesenie ORPZ v Humennom č. ČVS:-ORP 446/OVK-HE-2006 zo dňa 22.12.2006, a to: „Z vykonaného vyšetrovania je nepochybné, že dňa 24.6.2006 v čase okolo 11:00 hod. došlo k odvezeniu predmetných pecí z viacúčelového skladu v objekte bývalého PD v X. okres Z. avšak tieto pece si odviezol Q. W. v spoločnosti W. V., Y. V. a O. V. ako svoje pece, a to z dôvodu, že mu končila nájomná zmluva na priestory kde mal pece umiestnené. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam je zrejmé, že nebola naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, a to úmysel zmocniť sa cudzej veci nakoľko nebolo preukázané, aby predmetné pece boli vlastníctvom poškodenej W. V.. Zástupca odporcu v 1. a v 2. rade k tomu uviedol, že týmto bolo jednoznačne preukázané že boli odvezené pece patriace odporcovi. Súd sa s týmto tvrdením zástupcu odporcov v 1. a v 2. rade nestotožňuje, pretože z uvedenej citácie uznesenia vyplýva len skutočnosť, že poškodená W. V. pri tomto úkone nepreukázala svoje vlastnícke právo, ale nevplýva z toho skutočnosť, žeby svoje vlastnícke právo k predmetným veciam preukázal p. Q. W..

Odporca v 1. rade namietal miestu nepríslušnosť Okresného súdu v Humennom z dôvodu, že má trvalé bydlisko v Českej republike. Otázka právomoci Okresného súdu Humenné bola vyriešená rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č. 17Co/100/2014 zo dňa 20.11.2014 kedy Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení poukázal na ustanovenia čl. 6 v časti osobitná právomoc kde je uvedené, že osobu s bydliskom na území členského štátu možno tiež žalovať ak ide o jedného z viacerých žalovaných na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach. V súlade s citovanými ustanoveniami nariadenia rady ES č. 44/2001 zo dňa 22.12.2000 je nepochybné, že vec patrí do právomoci Okresného súdu Humenné napriek tomu, že odporca v 1. rade je občanom Českej republiky s bydliskom na území Českej republiky avšak odporkyňa v 2. rade má trvalé bydlisko v obvode Okresného súdu Humenné v Slovenskej republike pričom predmetom konania je vydanie nehnuteľnosti resp. náhrada škody za prípadne neexistujúce hnutelné veci. Ide o konanie kde sú nároky navrhovateľky voči odporcom v 1. a v 2. rade súvisiace tak, že je nanajvýš vhodné, aby vo veci konal a rozhodol jeden súd, a to Okresný súd Humenné.

Ďalej odporca v 1. rade namietal vo svojom písomnom vyjadrení, že zo strany navrhovateľky nebolo preukázané, že porúčiteľ ku dňu smrti prevzal, držal a užíval a nakladal alebo mal vo svojom majetku tie veci, ktorých vydania sa domáha. Pokiaľ tak nepreukáže tak nie je možné jej návrhu vyhovieť. Navrhovateľka taktiež nepredložila na základe čoho nadobudol jej právny predchodca, teda je nebohý manžel, vlastnícke právo k technologickým zariadenia, ktorých vydania sa domáhala, čiže neoznačila rozhodujúce skutočnosti, od ktorých svoje vlastnícke právo odvodzuje. Práve naopak navrhovateľka po smrti svojho manžela, bránila odporcovi v 1. rade pokračovať v prevádzkovaní technologického zariadenia na pálenie dreveného uhlia, ktoré patrilo do jeho vlastníctva a pokúsila sa v užívaní jeho vlastníctva brániť. Odporca v 1. rade odvodzuje svoje vlastnícke právo k technologickým zariadeniam zo skutočností, že dňa 1.4.2003 uzatvoril nájomnú zmluvu s Q. O. na základe ktorej si prenajal nebytové priestory viacúčelového skladu č. 224 postaveného na parcele KN XXX/XX, zapísanej na LV č. XXXX kat. územia Jasenov, plus vonkajšie priestory za halou. Účelom tejto nájomnej zmluvy bolo uloženie technologického zariadenia na výrobu dreveného uhlia s príslušenstvom na výrobu dreveného uhlia. Ďalej uvádza, že od poskytovateľa licencie Y. F. získal zmluvou zo dňa 3.1.2003 licenciu a dňa 5.5.2003 uzavrel zmluvu o poskytovaní patentového práva od H.. V. S., pričom kúpnu cenu zaplatil dňa 29.12.2003. Vzhľadom k tomu, že je občanom ČR, pričom podnikal na Slovensku prostredníctvom rodiny V. t.j. odporkyne v 2. rade, ktorá bola jeho zamestnankyňou. Tak isto mal v budúcnosti v úmysle spolupracovať s Y. Paľšom, ktorý mal v úmysle vybudovať pece v druhej časti objektu, preto aj Y. V.U. dňa 9.5.2003 uzatvoril s Q. O. nájomnú zmluvu na druhú polovicu skladu. Y. V. si teda vybavoval stavebné povolenie na rekolaudáciu s tým, že po vykonaní stavebných úprav si zakúpi pece v druhej časti prenajatého skladu. Na základe žiadosti a predloženej technickej správy, ktorú si nechal vypracovať Y. V. Obec X. V.od č. XXX/XXX-Q. dňa 9.5.2003 vydala rozhodnutie, ktorým povolila Y. V. zmenu v užívaní časti stavby. Keďže toto povolenie nadobudlo právoplatnosť 15.5.2003 a Y. V. zomrel 19.5.2003, nikdy sa

toto stavebné povolenie nezrealizovalo. Y. V. kotly na výrobu dreveného uhlia ani nezakúpil, ani zakúpiť nemohol, pretože by si to nestihol vybaviť. Y. V. teda nikdy nevlastnil žiadne technologické zariadenia na výrobu dreveného uhlia v obci JU. na pozemku parcela č. XXX/XX, pretože zomrel skôr, než mohol vykonať potrebné stavebné úpravy a zakúpiť pece. Zariadenie, ktoré sa nachádzalo v predmetnom sklade vždycky patrilo do vlastníctva odporcu v 1. rade. Odporkyňa v 2. rade uviedla, že sa necíti byť pasívne legitimovaná v tomto konaní, pretože bola iba zodpovedným vedúcim podnikateľa, teda odporcu v 1. rade, pričom išlo o zahraničnú fyzickú osobu. Odporkyňa v 2. rade nemá živnostenské oprávnenie a nepodniká. Pokiaľ bránila navrhovateľke vstupu do prenajatých priestorov, tak bránila iba majetok odporcu v 1. rade, pretože navrhovateľka svojimi neustálymi zásahmi odporcovi v 1. rade bránila pokračovať v prevádzkovaní technologického zariadenia na pálenie dreveného uhlia. Opakované trestné oznámenia vlastne mali za následok, že odporca v 1. rade ukončil na Slovensku svoju podnikateľskú činnosť.

Ďalej bolo preukázané, že medzi vlastníkom skladu Q. O. a Y. V.R. bola uzatvorená zmluva o nájme časti nebytových priestorov s účinnosťou od 19.2.2003, pričom samotný Q. O., ktorý bol vypočutý v tomto konaní ako svedok potvrdil uzavretie tejto zmluvy. Ďalej uviedol, že po uzavretí nájomnej zmluvy už do týchto nebytových priestorov nevstupoval a teda nevie uviesť aké sa zariadenia v tejto časti nebytových priestorov nachádzali. Po smrti Y. V. sa nebytové priestory dlhšiu dobu neužívali až po určitom čase sa o túto prevádzku začala zaujímať jeho matka a chcela tieto priestory s tým, že budú naďalej vykonávať činnosť, ktorú vykonával Y. V.. Taktiež potvrdil, že bola uzatvorená nájomná zmluva medzi ním a spoločnosťou PS Production, čo je vlastne spoločnosť pána Y. V., pričom ide o zmluvu zo dňa 21.1.2003. Tak isto potvrdil, že bola uzavretá aj nájomná zmluva medzi ním a pánom Studeným zo dňa 1.4.2003 na rovnaké nebytové priestory. Svedok ďalej potvrdil, že tesne pred nehodou nebohý Y. V. svoju prevádzku ešte iba rozbiehal, pričom pri prvom výpale došlo k smrteľnej nehode, pri ktorej Y. V. zahynul. Ďalej uviedol, že počas života Y. V. vôbec nepoznal pána W., stretával sa iba so W. V., teda s manželkou nebohého Y. V. a nechodila do týchto priestorov ani Y.K. V.. Svedok však nevedel vysvetliť svoj rozpor vo výpovedi, kedy uvádza, že pána W. poznal až po smrti Y. V., pričom uzavrel s ním nájomnú zmluvu zo dňa 1.4.2003, teda v čase keď bol Y. V. ešte nažive. Tak isto sa nevedel vyjadriť k čestnému prehláseniu založenému v súdnom spise zo dňa 21.11.2005, pričom uviedol, že si na toto prehlásenie nespomína, ale uviedol, že v hale neboli dvojice technologické zariadenia na výrobu dreveného uhlia a jediné technologické zariadenie, ktoré sa tam nachádzalo patrilo Y. V., pretože bol to práve on, ktorý si zobral tieto nebytové priestory do prenájmu.

Podľa ustanovení § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo vecí možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonov.

Z ustanovení § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že iba vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Prvou podmienkou, aby sa navrhovateľka mohla úspešne domáhať vydania veci, je preukázanie jej vlastníckeho práva. Vzhľadom na skutočnosť, že podľa ustanovení § 132 ods. 1 vlastníctvo možno nadobudnúť aj dedením, súd mal zato, že navrhovateľka vlastnícke právo k technologickým zariadeniam, ktorých vydania sa v tomto konaní domáha, nadobudla v dedičskom konaní 13D 336/2003, Dnot 104/2003 po nebohom Y. V., nar. 17.4.1976 a zomrelom dňa 19.5.2003. Takže mal súd jednoznačne za preukázané, že vlastníčkou technologických zariadení, ktorých vydania sa domáha v tomto konaní je navrhovateľka. Odporca v 1. rade síce tvrdil, že tieto technologické zariadenia patria do jeho vlastníctva, pričom ich nadobudol na základe zmluvy o poskytnutí patentového práva medzi H. V. S. a Q. W. a na základe licenčnej zmluvy uzavretej medzi Y. F. a Q. W. dňa 3.1.2003. Taktiež svoje vlastnícke právo preukazoval uzavretím nájomnej zmluvy medzi ním a pánom O.Á. zo dňa 1.4.2003. V prospech vlastníckeho práva navrhovateľky svedčí aj skutočnosť, že aj jej nebohý manžel Y. V. mal uzavretú nájomnú zmluvu s pánom O.Á. s účinnosťou do 19.2.2003 a okrem toho medzi pánom O. a spoločnosťou PS Production, ktorú zastupoval Y. V., má uzavretú nájomnú zmluvu zo dňa 21.1.2003. Ďalej bolo preukázané, že jedine Y. V. mal rozhodnutie Obce JU. č. XXX/XXX-Q. zo dňa 9.5.2005, ktorým bola povolená Y. V. zmena v užívaní časti stavby spojená so zmenou stavby viacúčelový sklad č. súp. XXX - časť o výmere 209 m² na výrobu dreveného uhlia v obci X. na pozemku parcela č. S. XXXX/XX kat. územia X. a to po dobu trvania nájomnej zmluvy uzatvorenej s vlastníkom pozemku Q. O. zo

dňa 9.5.2003. Rovnako aj svedok O. potvrdil, že jediný, kto v prenajatých nebytových priestoroch mal technologické zariadenia na výrobu dreveného uhlia bol Y. V., ktorý vlastne aj pri skúšobnom prvom výpale zahynul. Aj keď odporca v 1. rade tvrdí, že on je vlastníkom predmetných technologických zariadení v jeho neprospech svedčí skutočnosť, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16C 122/2004 sa domáhal určenia, že technologické zariadenia, ktoré sú predmetom tohto konania nepatria do dedičstva po nebohom Y. V. zomrelom dňa 19.5.2003, pričom konanie v tejto veci bolo zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom. Z obsahu tohto návrhu jednoznačne vyplýva, že ide o totožné technologické zariadenia, ktorých vydania sa domáha v tomto konaní navrhovateľka. Svoje vlastnícke právo preukazoval na základe rovnakých skutočností, ako to uvádza v tomto konaní. Nič to nemení na skutočnosti, že súd má za preukázané, že vlastníčkou predmetných technologických zariadení je navrhovateľka, ktorá ich získala dedením.

Druhou podmienkou úspešného domáhania sa vydania veci je, že sa domáha od toho, kto tieto veci neprávom zadržuje. To, že tieto veci sú neprávom zadržované odporcami v 1. a 2. rade potvrdzuje notárska zápisnica č. N 128/2006 zo dňa 30.6.2006, z ktorej vyplýva, že dňa 26.6.2006 notárka X. Q. E. sa dostavila do predmetného skladu a ohliadkou bolo zistené, že sa tam nachádzajú technologické zariadenia zapísané v tejto notárskej zápisnici, pričom prítomní pri tejto ohliadke boli Q. W., Y. V. a Y. W. V.U.. Taktiež v prospech skutočnosti, že tieto technologické zariadenia zadržávajú odporcovia v 1. a 2. rade svedčí aj trestné konanie pod sp.zn. ČVS: ORP 446/OVK-HE-2006, kde z tohto konania vyplýva, že dňa 24.6.2006 v čase okolo 11,00 hod. došlo k odvezeniu predmetných vecí z viacúčelového skladu v objekte bývalého PD v JU. okres Z., pričom tieto veci si odviezol Q. W. v spoločnosti W. V., Y. V. a O. V.. To že je pasívne legitimovaná odporkyňa v 2. rade v tomto konaní preukazuje skutočnosť, že odporkyňa v 2. rade bola osobou oprávnenou konať za odporcu v 1. rade, pretože išlo o zahraničnú osobu, ktorá podnikala na území Slovenskej republiky. Tak isto odporkyňa v 2. rade aj vo svojej vlastnej výpovedi potvrdila, že bránila navrhovateľke vo vstupe do haly a v užívaní technologických zariadení, ako aj odvezení si týchto technologických zariadení, z dôvodu, že tieto veci patri odporcovi v 1. rade.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za preukázané, že vlastníčkou technologických zariadení, ktorých vydania sa domáha je navrhovateľka, pričom pri užívaní týchto technologických zariadení jej bránili odporcovia v 1. a 2. rade, ktorí tieto predmetné technologické zariadenia aj zo skladu vyviezli na neznáme miesto.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľke nebolo známe miesto, kde sa tieto technologické zariadenia nachádzajú, nebolo možné vyhotoviť a odporcovia v 1. a 2. rade odmietli oznámiť, kde sa tieto technologické zariadenia nachádzajú, bola určená pre prípad nevydania týchto vecí cena 700.000,- Sk (23 235,74 eur), tak ako bola zobrať hodnota majetku v rámci dedičského konania, ako aj na základe znaleckého posudku, ktorý bol doložený v súdnom spise, ide o znalecký posudok č. 3/2004. Takáto cena technologických zariadení sa objavuje jednak v dedičskom konaní, jednak v tomto znaleckom posudku a jednak v rozhodnutí Obce Jasenov o povolení zmeny v užívaní časti stavby.

Odporca v 1. rade tvrdil, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je on a to na základe do spisu doložených licenčných zmlúv uzavretých s poskytovateľom licencie Y. F. a o zmluvu o poskytnutí patentového práva uzavretú s H. V. S.. Tak isto svoje vlastnícke právo preukazoval uzavretou zmluvou o nájme nebytových priestorov, ktorú mal uzavretú s Q. O. od 1.4.2003, pričom svedok vo svojej svedeckej výpovedi v tomto konaní spochybnil uzavretie tejto zmluvy, resp. uviedol, že sa na okolnosti uzavretia tejto zmluvy nepamätá, rovnako ako aj na okolnosti napísania čestného prehlásenia, ktoré sa v tomto spise nachádza. Taktiež odporca v 1. rade predložil rôzne pokladničné doklady, ktoré potvrdzujú zakúpenie napríklad plechu, šrúb, matíc a podobných vecí, pričom zakúpenie takýchto vecí ešte neznamena, že tieto veci boli použité pri stavbe alebo úprave technologických zariadení, ktoré sú predmetom tohto konania. Tak isto zo strany odporcu v 1. rade, alebo odporkyne v 2. rade nebolo preukázané, žeby získali povolenie od obecného úradu, teda od Obce X. na prevádzkovanie takejto činnosti, ako je pálenie dreveného uhlia a rovnako aj zo živnostenského listu, ktorý bol predložený súdu a ktorým bolo odporcovi v 1. rade povolenie prevádzkovanie jednotlivých činností, nevyplýva, žeby mal povolenie na činnosť, ako je pálenie a predaj dreveného uhlia. Ako už bolo vyššie uvedené, súd mal zato, že vlastníčkou týchto technologických zariadení je navrhovateľka. Tak isto mal zato, že v konaní nebolo preukázané, žeby sa v predmetnom viacúčelovom sklade nachádzali dve zariadenia na výrobu dreveného uhlia, preto je toho názoru, že technológia na vydanie dreveného uhlia, ktorá sa nachádzala v predmetnom sklade, na ktorú mali nájomnú zmluvu uzavretú jak nebohý Y. V., tak odporca v 1. rade,

patri Y. V., boli prejednané v rámci dedičského konania a prešli do vlastníctva navrhovateľky. V prospech tohto tvrdenia svedčí výpoveď svedka Q. O., ktorý uviedol, že Y. V. zomrel pri prvom výpale a v čase keď boli nebytové priestory prenajaté p. W., boli technologické zariadenia v prevádzke a páľilo sa na nich uhlie a boli tam iba jedny technologické zariadenia.

Na základe hore uvedených skutočností rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovení § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania, alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1. a 2 platia primerane s tým, že lehota 3 pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Z dôvodu rozsiahleho dokazovania a zložitosti prípadu v tejto veci súd rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd Prešov prostredníctvom tunajšieho súdu.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.